nec huiuſmodi in ſcholis ſunt tractanda
Sed eſto ꝙ ſepedictꝰ autor in aliquibus
forte nō ita dixiſſet ſicut aliqui vellent. vl'
quoniā melius vl' veriꝰ dici quiuiſſet. que
cura de hoc. In opuſculis tractatoꝝ mł/
ta corrigenda inueniunt̃. Si ad abiectio
nem alicuiꝰ tractatꝰ ſufficeret aliqđ dictū
in eo corrigendū. pauci tractatus recipiē
di eſſent. Negare nō poſſum nec debeo ait
Aug. ſicut in ipis moribꝫ meis. ita multa
eſſe in tam multis opuſculis meis q̄ poſ/
ſunt iuſto iudicio ⁊ nulla temeritate cul/
pari. Itē idem. noli meis litteris quaſi ca
nonicis ſcripturis inſeruire. ſed in illis et
qđ nō credebas incunctanter tibi inueni
endum crede. in iſtis autē qđ certū habe/
bas niſi certum vel certe intellexeris noli
firmiter tenere. Nō em̄ par autoritas ſcri
pture canonice debet̃ ⁊ eaꝝ expoſitōibus
In om̄ibus bene agere ⁊ in nullo deuiare
nō eſt humanitatis ſed deitatis. Eſtimo
tamē ꝙ doctrina eius quantū ad intelle/
ctum ſuū in paucis calumniā patiatur. li
cet forte quedā planiꝰ ⁊ irrephenſibilius
potuiſſet dixiſſe. Hec dicta ſufficiāt con/
tra eos qui doctrinaꝫ predicti viri vident̃
calumniari ſub correctione tamē ſemper
melius ſentientiuꝫ. Sed dicet aliquis
quis eſt iſte qui auſus eſt os ſuum pone/
re in celum ⁊ reſpōdere domino Cancella
rio pariſienſi diſcretiſſimo ⁊ eruditiſſimo
viro. Fateor chariſſime ꝙ ego ſum mini/
mus clericorum ⁊ religioſorum qui nō ſū
dignus vt ſoluam corrigiam calciamen/
torum domini mei Cancellarij qui incō/
parabilter vita moribꝫ ⁊ ſcientijs me ꝑcel
lit. Proteſtor tamē ꝙ non oſtentationis
gratia nec temeritatis motus audacia ꝑ/
ſumpſi reſpondere obiectionibꝫ tanti viri
Sꝫ duo ſunt que me mouerunt ⁊ incita/
uerunt ad ſcribēdum iſta. Primum eſt qr
emulator exiſtēs paterne traditionis ⁊ ze
lum gerens pro doctrina patris nō potui
patienter ſuſtinere vt ille liber quē ꝑ ſpiri
tum ſanctū ſpero fuiſſe compilatū vilipē/
deretur abijceretur ⁊ contemptui habere
tur. Secundū eſt qr annuens pijs ꝑcibuſ
⁊ deſiderijs fratris bartholomei qui inſtā
ter ꝓut quibuſdā referentibꝫ intellexi ro/
gauit ſibi intellectū verborum illius ter/
cie partis libri đ ornatu ſpiritualium nu
ptiarum exponi ⁊ reſerari inſtiti ⁊ labora
ui inquantū potui dicta tercie partis pre
ſati libri explanare ⁊ ad quē intellectum eſ
ſent capiēda enodare. Si ſcripſi vt debui
approba tu ⁊ tui. Si vero nō vt debui ig
noſce xp̄e tu ⁊ tui. Amen.

¶ Finit libellus Johānis de ſchoenba/
uia ī quo defendit dicta fratris Johānis
Ruyſbroech cōtra magiſtrum Johannē
de Herſon Cancellariū pariſienſem.

¶ Epiſtola magiſtri io hannis de Herſonno ad fratrem Bartho lomeum Carthuſienſem contra predictā defenſionem.

GRatia tibi ⁊
pax vir exēplo Job ſim
plex ⁊ rectus ⁊ timēs de
um. Oblata eſt mihi nu
per ſicut noſti grandis
ep̄la tendēs ſaluare mo
dos locutionū poſitos in tercia parte tra
ctatus cuiuſdā intitulati de ornatu ſpiri/
tualiū nuptiarū. Quos ego modos alias
ꝓ catholice veritatis ſinceritate ſeruanda
aput animos minus inſtructorū oſtēdi ꝑ
epiſtolā tibi directā nō eſſe ſeruādos. Sꝫ
quid agimus. Quo nos inter tot occupa
tiones vertimus. Itaqꝫ faciendi plures
libros vel ep̄las. arguendo vl' replicando
nullꝰ eſt finis. Stemus igit̃ infra limites
ep̄le prime. ⁊ ꝑ ꝯſideratōes aliquas. facili
planoqꝫ ſtilo ſumptas ex eadem/ iuſtifica
tio ſua monſtretur.

NObis ad certā regulaꝫ loq̄ fas
eſt/ poſita eſt illic ſententioſiſſi/
ma hec. veriſſimaqꝫ auguſtini
ſentētia/ q̄ tollit barbarā ꝯfuſi/
onē linguaꝝ a ſacra doctrina/ nā qualis al
tera eſſet efficatior via ꝓhibendi edificati
onē turris dauiticę in bonū. qꝫ ſi fieret no
minū vl' terminoꝝ ꝓ libito cuiuſlibet va/
riatio. Nō em̄ tūc intelligeret vnꝰ alteruꝫ
ſꝫ in quadā babilonis ꝯfuſiōe laberemur
Nō ergo ſufficiēter excuſat̃ autor tracta/
tus illiꝰ ꝑ ſuū defenſoreꝫ q̄ ſic ait. Et ſi ſit
aliq̄s error in dictis ſuis ille ſolū ſtat ī q̄d
nominis. nomina aūt ſunt ad placitum. ⁊
ideo talis error nō eſt magni ponderꝭ. Si
em̄ ſancti doctores vt Augꝰ. ⁊ hieronimꝰ

admiſiſſent modos loquēdi hereticoꝝ ꝑ/
tinus habuiſſent pacē cum eis/ſed malaꝫ
pacē. Notetur reſponſio magni baſilij in
caſu ſimili q̄ noluit nec in ſolo verbo qui/
dem deuiare ꝯfitendo catholicā veritateꝫ
Sic nec hieronim⁹ ď v̓bo iſto omouſion
ſic alij ſine numero. Fuit quidā tempoꝛe
meo ſcot⁹ qui reſpōdendo dicebat patreꝫ
eſſe cauſam filij. hoc dicebat id eſt pater ꝓ
ducit filiū. Coact⁹ eſt ſtatim reuocare di/
ctum ſuū nec expoſitio ſua quomodolibꝫ
admiſſa eſt q̄uis eſſet ad intellectū ſuū et
expꝛeſſionem veriſſima.

Modus loquēdi doctoꝝ ſi repe/
riatur impꝛopꝛi⁹ ꝛ parabolic⁹
ꝛ inuſitat⁹ aut figuratiu⁹ extē/
di vel in vſum trahi non debet
ſed ad ſenſū ꝓpꝛium ꝛ nō figuratiuū reue
renter exponi. Alioquin fruſtra eſſent do
ctoꝛes in theologia cōſtituti pꝛincipali/
ter ad hoc officiū elucidandi ſacrā ſcriptu
ram quā magis atq̄ magis aliter agendo
ꝯfunderent/vnde ſi quis ad vim vocis ſu
ſtinere vellet ꝙ de⁹ ad liberandū ſuſceptu
rus hominē nō hoꝛruiſti virginis vterū/
vtriq̄ erroꝛis reus eſſet. Tolerent igit̄ pa/
tienter homines inferioꝛis grad⁹ ꝛ ſciētie
ſi dicta eoꝝ querant̄ ad pꝛopꝛiū vſum co/
artari/nō i perniciē doctrine catholice di
latari. Hac cōſideratione permotos exi/
ſtimo doctoꝛes nouiſſimos thomā bona
uenturā alexandrū de halis ꝛ ſimiles duꝫ
omiſſo omni verboꝝ oꝛnatu tradiderunt
theologiam per q̄ſtiones vt ſub certis re/
gulis ꝛ ſub ꝓciſa verboꝝ foꝛma tutiſſimā
haberem⁹ theologiā tam pꝛaticā q̄ ſpecu
latiuam/reducēdo doctoꝛes oēs ꝓoꝛeſ ad
vnā ſecurāq̄ locutionis ꝓpꝛietatē.

Unicuiq̄ in ſua arte perito cre/
dendū eſt/hec eſt ratio cur do
ctoꝛib⁹ in ſacra theologia exer
citatis dat̄ autoꝛitas interp̄tā/
di doctrinaliter ſacrā ſcripturā qđ maxie
habet fieri i ſcolis doctrinā impt̄iēdo his
qui tam ingenio q̄ exercitatione cōtinua
capaces ſunt ad intelligendū. Cum igit̄ q̄
ponit tercia pars tractat⁹ ꝓnominati ſūt
de punctis ſacre ſcripture imo de ſumma
theologia q̄ miſtica nominat̄ ꝛ quā ſcola/
ſtico moꝛe albert⁹ magn⁹ ꝛ quidā alij cla/
ro ꝓpꝛioq̄ ſermone expoſuerūt/quis nō
mirabitur audire ab hui⁹ autoꝛis defen/
ſoꝛeq̄ hec in ſcolis nō ſunt tractanda Ita
videlicet publicabunt̄ nunc ſcꝛiptis nunc
verbis idioma vulgare ſeruantib⁹/ꝛ aput
ſimplices adoleſcētuloſ/apud ſenes hebe
tes/apud illitteratā plebeculā/apud anuſ
decrepitas/nūc in foꝛo/nūc in angulis/et
viri doctiſſimi tam ingenio q̄ exercitio ꝓ
diti/ab alijs recte loquēdis quia ſcolaſti/
ci ſunt arcebunt̄.

Qui adheret deo vnus ſpūs eſt
hāc vnitatē null⁹ ſane poteſt in
telligere vel exponere quantū/
cūq̄ verba multiplicauerit ad
aliū ſenſū q̄ per aſſimilationē. de qua dic
Johes in canonica. Scim⁹ ꝙ cū ille ap/
paruerit ſimiles ei erim⁹. Omis eñ mo/
dus alter loquēdi metaphoꝛic⁹ vel figura
tiuus vl̓ yperbolic⁹ vel emphatic⁹ docto
rum ſanctoꝝ vt dyoniſij ꝛ alioꝝ ſi nō refe
ratur ad hanc regulā repudiandus. Aſſi/
milatio aūt nō tollit ſed perficit naturam
neq̄ tollit qđ habet creatura in ꝓpꝛio ge/
nere quoniā illud perdere niſi ꝑ annihila/
tionem anima ratōnalis nunq̄ poteſt/ac
ꝓinde ſequitur ꝙ ſimilitudo adducta per
qualēcunq̄ doctoꝛē de infuſione gutte aq̄
in dolium vini foꝛtiſſimi ad vnionem ani
me ꝯtemplantis cū deo/tanq̄ ſit omīmo
da ſimilitudo/repudiāda eſt pꝛoꝛſus tan/
q̄ habens erroꝛē imo inſaniā almarici cō
demnati ponentis creaturā verti in deuꝫ
ꝛ in ſuū eſſe ꝛ pꝛincipiū ideale ſicut notat
hoſtienſis ſup illud capitulū damnamus
de ſūma trini. ꝛ fi. catho. Deniq̄ ſimil̓ fan
taſia fuit alias pariſi⁹ tanq̄ fatua ꝛ inin/
telligibilis aduerſus vnuꝫ auguſtinēſem
damnata.

Deuotio illoꝛuꝫ culpanda eſt q̄
nituntur inuoluere ſententias
ſermonib⁹ imperitis peregri/
nis ꝛ inuſitatis vel eos qui ſic
volūt laudare atq̄ defendere ꝛ defendēdo
ſeipſos magis inuoluere q̄ euoluere. Ad/
ducam h̄ loco ne mihi ſoli videar inniti ꝑ
ticulā cuiuſdā ſermonis facti in capitulo
vno fratꝝ Carthuſieñ. Anno dñi. M. cc
cc. viij. cui⁹ thema eſt. videamus ſi floꝛuit
vinea ꝛc̄. Quartā v̓o deuotioneꝫ falſā id ē
vanā ꝛ curioſā illi exercēt q̄ ſine moꝛtifica
tione ꝓpꝛie volūtatis a zelo dño ſeruiēdi/
vitā ſpūalem ꝯſiſtere credūt in ruminatōe
vel potius fantaſiatōe reꝝ ſpūaliū/eſtimā
tes hāc ipſam fantaſiationē vel ſaltē dele/
ctationē inde ꝯſequentē deuotionem eſſe

vnde bi ad hanc ipam ꝯſequendā nō ꝓten
ti modos loquēdi ſcripture ſacre adinuē
niunt ſibi vel fingūt de reb⁹ ſpūalib⁹ mo/
dos abſtractiores/eo ꝙ tales maiorez eis
delectationē generent. Pleruꝗ etiā ob h̄
materias ſatis faciles obſcuris modis et
abſtractis in quib⁹ delectanť obuoluētes/
aut vocantes/humiliationē vel fortaſſis
etiā altā contemplationē.ſummerſionē in
abiſſali ꝓfundo.diuinū amorē annihilati
onem vel in nihilū redactionē/charitati/
uum motum mentis in deū/influxū i deū
vocantes/mot⁹ ad opus ꝓpter deū/efflu/
xū a deo/⁊ ſic de aliꝫ ꝯſimilib⁹/ꝗuis tñ
xp̄s ꝓphete ⁊ apoſtoli ⁊ omnes doctores
ſcripture ſacre tractatores quantū pote/
rant ⁊ expediebat ea que difficilia fuerūt
ꝑ modos loquendi fecerūt facilia. Hec re
uera falſa deuotio eſt religioſis periculo/
ſiſſima/quoniā mľtos vt quotidiana heu
docet ⁊ dolenda docuit experientia/ꝗ ſpi
rituales ac religioſi apparebāt/decepit in
fatuauit vľ penit⁹ excecauit/ita vt fierent
in obſeruātijs regularib⁹ ꝗs deſpexerant
deſides.ſuperiorib⁹ quos rudes reputa/
bant rebelles.etiā aliꝗ fugerēt ⁊ apoſtata
rent. Aliqui etiā hereticarēt/vel ante tem
pus ꝓphetarent/dicētes hec dicit dñs cū
dñs nō eſſet locutus. Sꝫ ſuꝑba vel ſalteꝫ
fantaſtica capita eoꝝ hec ipſa cōfinxerūt.
Aliqui quoꝗ mirabiles fatuitates extrin
ſecus in pretenſis iubilationib⁹ tripudijs
ſaltationib⁹ ⁊ huiuſmodi oſtenderūt. Se
quitur. Quarta deuotio eſt vinū valde fu
moſum id eſt ſuꝑbie generatiuū ⁊ eſt libi/
dinoſum de quo miſtice ⁊ illa fortaſſis in
hibitio apoſtolica accipi poteſt/nolite in/
ebriari vino in quo eſt luxuria. Et reuera
in hoc ipſo eſt ſpūalis luxuria eo ꝙ ſic fal/
ſe deuoti non dei cultum ⁊ honorem ſed ꝓ
priam querunt delectationē.hec ibi. O ſi
vidiſſes quiſquis autor fuiſti ſermonis il
li⁹ ſi vidiſſes epiſtolā nouiter oſtenſā mi/
hi ꝗd dixiſſes:ꝗd ſtomachi habuiſſes.

Amicus plato amicus ſocrates
magis amica veritas. Peruer
tit enim affectio nimia ad do/
ctorem aliquem vel doctrinaꝫ
iudicium non ſolum praticum quod ſe/
piſſime contingit ſed etiam ſpeculatiuuꝫ
de quo minus videretur/quaſi videlicet
more pitagoricorum non liceat aliud iter
rogare ꝗ ſi magiſter hoc dixerit. Tollēda

eſt igitur e medio ſicut odioſa concertatio
⁊ inſectatio inuidioſa ſic pertinax ⁊ animo
ſa hui⁹ vel illius doctrine defenſatio. Pa
tet autem conſcientia mea apud te de⁹.qꝛ
nullatenus odio cuiuſcunꝗ fueram indu
ctus ſcribere que ſcripſi. Sed quia veriſ/
ſime tunc mihi videbatur ſicut ⁊ nūc ma/
gis ac magis inſpicio modos illos loquē
di nimis improprios eſſe/vnde ⁊ ſic dixi
inter cetera poſtꝗ de vnitate ad deū que/
dam inducta fuerant.hoc tropo inquā ꝓ/
bat boetius hominem bonū eſſe deum iu
xta illud. Dixi dij̄ eſtis.non quidem ꝑ ve/
ritatem ⁊ vnitatem diuine eſſentie ⁊ locu/
tionem ꝓpriaꝫ.ſed participatiue ⁊ aſſimi
latiue immutatiue ⁊ nuncupatiue. Q, ſi
autor iſte pari modo reſponderit ſe dicta
ſua intellexiſſe de illa vnificatione ſpirit⁹
cum deo non contendo non contradico/
ſed explicationem aliter ſonare non dubi
to. Hec ibi. Vide queſo o lector ſi mode/
ſtior eſſe potuerit ſermo meus.addito ꝙ
poſtmodum tam verbis excuſare conat⁹
ſum predictum autorem poſtꝗ innotuit
mihi ꝙ in alio loco plus expreſſerit ꝙ cre
atura nullo modo perdit eſſe ſuum qđ ha
bet in proprio genere.ꝙ ſi idem inſeruiſſꝫ
ad verba tercie partis ſui tractatus.non
ita prebuiſſet occaſionem errandi ⁊ ſe cul/
pandi.non ſolum apud ſimplices ſed litte
ratos ⁊ edoctos. Videbit hoc qđ dico ve/
rum eſſe qui forſitan inciderit in tractatu
lum vnum quem đ theologia miſtica tam
ſpeculatiue ꝗ pratice conatus ſum ordi/
nare.habens hanc intentionem deducere
ad noticiam familiarem ⁊ propriam ſcho
laſticorū ea que deuoti homines de ea ma
gis affectiua declamatōne ⁊ figuratiua lo
cutione ꝗ litteratoria proprietate tradi/
derunt. Notetur locus ille vbi theologia
miſtica differentiā hanc a litteratoria po/
nitur inter ceteras habere.quia vnit ⁊ trāſ
formar.

Alij qui amant.ſibi ſomnia fin
gunt ait virgilius Super hoc
dicto cum experientijs ⁊ ratio
ne certa fundať dictuꝫ prioris
eplē mee ꝗ ſic ponit. Sic et carētia pij af
fect⁹ ⁊ magis ex infectōne ei⁹ ꝑ vicia/errant
nōnunꝗ peritiſſimi i ſacris.excecauit eñ
eos malicia eoꝝ/⁊ dati ſūt in reprobū ſen
ſum. Ita ⁊ paruo lumine intellect⁹ ⁊ ꝑua
inſtructōe i ſtudio lraꝝ etiam ſecularium

qñq₃/pſertim in logica/prolabunt̄ aliqñ i
errores ꝑiculoſiſſimos illi qui magnoꝝ
ſunt erga virtutes affectuū.q̄les apl'ſ vo/
cauit habere zelū ſ₃ non ſc̄m ſcientiā.adeo
vt ſi nō humiliter ſapiāt ꝛ niſi ſeſe contra
hant infra metas ſue cognitōis nulli ꝑti/
nacius inueniuntur neq₃ abſurdius erro
res confingere/propterea nō leuiter opor
tet eos ſcribere vel docere.ſ₃ nᶜ abſq₃ cau
tela magna adherendū eſt eis niſi preuia
diſcuſſione diligenti ꝛ doctorū examina/
tione. In talibꝫ quippe ſepe reperimꝰ plu
rima aut falſa aut male explicata ac ꝓin/
de multā erroris materiā p̄bentia ſimpli/
cibus quāq₃ in multis diuiniſſima altiſſi
maq₃ ſint. Addo nunc id qđ euenit tēpo/
re meo de quadā que ꝓphetiſſa ꝛ miracu/
lorum operatrix reputata eſt a mult̄.quā
ꝛ vidi ꝛ allocutus ſum. Hec tandē dixit ꝛ
ſcribi iuſſit.ꝙ ſpiritus ſuus deū ꝯtemplā
do fuerat annihilatꝰ/vera annihilatione
ꝛ hinc recreatus. Et dū quereret̄ qualiter
hoc ſcire potuerat reſpōdebat ſe expertaꝫ
Dies mihi nō ſufficeret ſi numerare vellē
innumeras tales inſanias amantiū imo
ꝛ amentiū qꝛ nō ſc̄m ſcientiā quales viden
tur fuiſſe begardi ꝛ begarde quēadmodū
in quodā tractatulo de diſtinctōe verarū
reuelationū a falſis memini ꝑdē ānotaſſe

Docendus nō eſt vel monenduſ
q̄ errorē ſuū defendere mauult
q̄₃ corrigere. Hoc oratiꝰ poſu/
it in fine poetrie ſue. Exigitur
igitur correctio ſeuerior ſi ſic iterū fuerit
pugnator ad ſaluandā tanq₃ ꝓpriā hanc
verborum improprietatē. Quo pacto ſit
vel quo ordine poſtulandū/quippe vide/
bitur ordinariȷ̄ ꝛ īquiſitioris iudiciū qm̄
parua radix peregrini ſermonis ſerpit vt
cancer/ꝛ modica errorum ſcintilla (ſicut ī
arrio patuit) dum nō conuenieˉter oppri/
mitur vel artatur/magnā erumpit in flā/
mam. Sic nuper actum eſt pariſius ꝑ ſa/
cram theologie facultatem aduerſus illoſ
qui doctrinam quandā peregrinam Ray
mundi lulli conabātur inducere que licet
ſit in multis altiſſima ꝛ veriſſima quia ta
men in aliȷ̄ſ diſcrepat a modo loquēdi do
ctorum ſacrorum ꝛ a regulis doctrinalis
ſue traditōnis ꝛ vſitate in ſcholis/ipa edi
cto publico repudiata ꝓhibitaq₃. Dicam
hic qđ ſentio ſi tales locutionum modos
publicari perciperem/apud almā vniuer

ſitatem pariſienſem vel per ſermones vel
per ſcholas deducerem protinꝰ ex officio
cui indignus deſeruio.ad cenſuram theo
logice facultatis/vt examinaretur ꝛ exa/
minata ſuum quale mereretur iudiciū ſor
tiretur. Bene vale pater emerite.memor
mei in orationibꝫ tuis.

Finit ſecūda epiſtola Johānis de ger
ſon contra dicta fratris Johannis Ruyſ
broech in tercia parte tractatus ſui de or
natu ſpiritualium nuptiarū.

Incipiūt lectiones

due perutiles ſuꝑ marcū ꝛ ad cōmendatō
nē ꝓpoſiti noſtri ꝛ voti multū faciūt ꝛ va
lent doctoris Johānis de gerſon Cancel
lariȷ̄ pariſienſis.

Sicut ſcriptū E

eſt in Iſaia ꝓpha Ecce ego
mitto angelū meū ante faci
em tuā:q̄ p̄parabit viā tuaꝫ
ante te. Textꝰ pſens hodierne lectōis ſc̄m
diuerſas punctuatōes ꝛ poſtillaꝝ ſentēti
as ad p̄cedentia ꝛ ſubſequētia varie coap
tat̄. Nā qꝛ autoritas iſta. Ecce ego mitto
angelū meū.nō de Iſaia ſed de malachia
Malach.iȷ̄.ſumpta eſt referri poſſe dixe/
rūt quidā hāc ꝑticulā ſic ſcriptū eſt i Iſa/
ia ꝓpheta.ad illud qđ īmediate p̄mittit̄.tā
q₃ in eiꝰ ꝯfirmatōeꝫ atq₃ fulcimentū:vt ſit
ſenſus. Initiū euāgeliȷ̄ ih̄u xp̄i filiȷ̄ dei.id
eſt q̄ fuit filiꝰ dei.ꝛ q̄ſi paꝝ ſibi abſq₃ ꝓphe
tico teſtimonio iſtud poſuiſſe.addidit ſic
ſcriptū eſt i Iſaia ꝓpheta. Poteſt em̄ ab h̄
ꝓpheta trahi xp̄m fuiſſe deū atq₃ dei filiū:
vel qꝛ vocatꝰ eſt emanuel. Iſa.viȷ̄.et.liȷ̄.
Generationē eiꝰ q̄s enarrabit. De eterna
eius a patre productione dictū eſt:ꝛ ex pri
mo capitulo ꝛ aliȷ̄s ibidē elicit̄. Diſſoluit̄
h̄ modo ipia Porphiriȷ̄ heretici blaſphe/
miā:q̄ niſus eſt ꝓbare euangeliſtā noſtruꝫ
dānari mendaciȷ̄:qꝛ illud qđ dictū eſt Ne
q₃ tn̄ coartat tal' obiectio vt ad hāc expo/
ſitionē fugiamꝰ. Conſtat itaq₃ ꝓphas
oēs vno ꝛ eodem ſpiritu ſuas ꝯtexuiſſe
propheciaſ.ac perinde quod vnus poſuit
(quia non tam ipſe q₃ ſp̄ūſſanctꝰ loq̄bat̄)
poteſt ab altero (qui ſimiliter eſt ſpirituſ/
ſancti inſtrumentum) intelligi qđāmodo